

ŽIVOT VÍRY

Proměna
společnosti
evangeliem

6

2015

39 Kč / 1,60 €

téma:
Sedm hor
Šířit nejen
evangelium /12

Střepina
přirostlá k srdci
příběh čtenáře /18

Benny Hinn
rozvířil hladinu /22

Pavel Bělobrádek

Přijmout Boha?
Zápasil jsem s tím
deset let

7
Militantní ateista Dawkins
navštívil Česko

8
Pavel Bělobrádek
„Manželka věděla, do čeho jde“

12
téma: Sedm hor
Co znamená „šířit kulturu Království“?

co najdete v tomto čísle

úvodník

4 Já nevím! Dennis Bavister

reportáž

6 Američan, který zdraví „dobré ráno“ Dana Koutecká

rozhovor

8 Přijmout Boha?
Zápasil jsem s tím deset let Pavel Bělobrádek

téma: Sedm hor

12 Šířit Království, nebo „jen“ evangelium? Tomáš Dittrich

13 Jakou nesete vizi pro šíření
Božího království prací ve svém oboru? anketa

15 Získat sedm hor Ad de Bruin

17 Neopakujme staré chyby Jiří Unger

můj příběh

18 Střepina přirostlá k srdci Miroslav Šlechta

19 Začalo to jedním pivem Stanislav Vacek

pokoj s Izraelem

20 70 let po válce proti novým hrozbám
antisemitismu todi

21 Setkání s Mengelem Toman Brod

ze života církve

22 Nepřítomný Benny Hinn rozvířil hladinu Tomáš Dittrich

recenze

23 Duch svatý a jeho působení Radek Smetana

z příštího čísla

❑ Mistr Jan Hus – známe ho vůbec?

❑ silné i slabé stránky českého reformátora

❑ rozhovor se Salmanem Hasanem

❑ zpověď bývalého muslima: „Bůh ‚Haleluja‘ mě uzdravil z rakoviny“

❑ Tři oříšky pro křesťanku aneb Krása a oblékání věřící ženy

❑ prázdninová soutěžní křížovka

22
Benny Hinn nepřijel
a přesto v Praze kázal

ŽIVOT VÍRY

ročník 26 / červen 2015

cena 39 Kč / 1,60 €

Život víry je měsíčníkem vydávaným Křesťanskou misijní společností (KMS), která sdružuje různá křesťanská společenství, organizace a jednotlivce. KMS slouží k vzájemnému dorozumění křesťanských pracovníků, kteří usilují o misi a o jednotu křesťanů ve světle Písma. Chce napomáhat k duchovnímu růstu a vzdělávání křesťanů a místních sborů.

KMS chce sloužit Božímu lidu. Snaží se o prohloubení vztahů mezi křesťany a usiluje o probuzení.

Šéfredaktor: Mgr. Tomáš Coufal
Redakce: Ing. arch. Tomáš Dittrich
Redakční rada: Ing. arch. Tomáš Dittrich, Ing. Lubomír Ondráček, Mgr. Jiří Unger, Ing. arch. Kateřina Hodecová
Sazba a grafická úprava: Ondřej Pumr
Korektury: Mgr. Tomáš Coufal, Zdenka Brázdilová
Výtvarná spolupráce: Pavel Bosman
Tisk: Grafotechna Plus, s. r. o.

Redakce a administrace

KMS – Život víry, Primátorská 41, 180 00 Praha 8
tel.: 284 841 922, fax: 284 841 923
e-mail: redakce@zivotviry.cz, web: www.zivotviry.cz

Předplatné

objednávejte pomocí výše uvedených kontaktů nebo na e-mailu předplatne@zivotviry.cz.
Půlroční (239 Kč) či roční předplatné (477 Kč) lze zahájit kterýmkoli měsícem roku. Bližší informace (mj. kompletní ceník včetně množstevních slev) najdete na www.zivotviry.cz, odkud lze časopis také pomoci on-line formuláře objednat. Informace na vyžádání zašleme i poštou.

Předplatné, distribuce a reklamace na Slovensku:
Knihkupectvo Jonatan,
Legionárska 2, 811 07 Bratislava
tel. 02/555 63 040, e-mail: jonatan@vbk.sk
<http://obchod.mrp.sk/vbk>

Distribuce pro zdravotně postižené elektronicky:
Diakonie ČCE, Klimentská 18, 110 05 Praha 1
tel.: 222 316 306, e-mail: szp@diakonie.cz

Vydavatel: KMS, IČ 539 147
Registrováno: MK ČR E 6094, ISSN 1210-43-45

Za obsah podepsaných článků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo zaslání příspěvků krátkit. Snažíme se publikovat původní texty. Pokud články, které nám posíláte, chcete zveřejnit i jinde, prosíme, abyste nás o tom informovali.

© Život víry – všechna práva vyhrazena.

Přetiskování článků či jejich delších částí bez písmenného svolení redakce se zapovídá, přetiskování kratších částí (do jednoho odstavce) možno pouze s uvedením přesné citace (včetně ročníku, názvu článku a strany). Jednotlivé články možno šířit prostřednictvím xerokopii, pouze zdarma.

Uzávěrka řádkové i plošné inzerce je druhého dne předchozího měsíce. Později zadané inzeráty zařadíme dle možností, s 50% příplatkem.

Redakce si vyhrazuje právo inzerát odmítnout. Seznamovací a fundraisingové inzeráty nezveřejňujeme.

Podmínky inzerce: <http://inzerce.zivotviry.cz>

Číslo vychází koncem předchozího měsíce a je distribuováno během první poloviny měsíce.

Milý čtenáři,

vzpomínáš si, že když čteme Písmo krátce po obrácení, narážíme na věci, které nás usměrňují, každý den? Když Písmo pravidelně čteme deset dvacet třicet let, narážíme v něm na usměrňování řekněme každý týden. Výjimečně je to dokonce něco výrazně nového, co nemluví jen do našeho dne, ale do dlouhodobější, životní perspektivy.

Jeden takový objev jsem udělal v roce 1996: Člověk může být Bohem povolán, jen když ví, že na službu, do které ho Bůh volá, nemá síly ani schopnosti. Zasvitilo mi to, když jsem dětem na dobrou noc četl První Samuelovu, a pak jsem to začal vidět na mnoha dalších místech (u povolání Mojžíše, Izajáše, Jeremjáše, Petra atd.).

Tohle poznání mě upevňovalo, když jsem narážel na přístup opačný. I v církvi jsem zažil lokty, svaly a tvrdá čela. Poznání o tom, že nejsem hoden (ničeho) a že svými schopnostmi na činění Božích věcí nedosáhnou, mi pomáhalo, abych se nezneklidňoval, když to vypádovalo, že to má někdo nastaveno jinak.

Povzbudilo mě, když jsem v krátkém osobním kontaktu s americkým prorokem a křesťanským autorem Rickem Joynerem zjistil, že objevil totéž. Zjevení přijaté při čtení dětem na mě mělo dalekosáhlý, trvalý vliv. Objevil jsem tajemství, které neznají všichni a které mi pomáhá.

Osobní objev podobného dosahu jsem udělal loni: V Božím království nerozhodují nápadné činy, ale neviditelné drobné kroky, kterých si často nevšimne nikdo jiný než my a Bůh. Není to nic zloha nového, ale minimálně jsem v tom potřeboval povzbuzení a taky přenastavení měřítek. Musel jsem si ujasnit, že věci neviditelné jsou opravdu důležitější než ty nápadné, výrazné, obdivované. Bez neviditelných krůčků nemůže dojít k proměně ani k průlomům.

Může se stát, že církevní prostředí, ve kterém se pohybujeme, vede k postojům opačným. Tleskáme svědectvím, když někdo mluví o tom, že se stala velká věc (a pochopitelně je správné, že jsme vděční za to, že někdo uvěřil nebo byl uzdraven z rakoviny), ale neosmělíme se ocenit něco obyčejného, v čem se Boží království projevovalo nenápadně. Třeba si toho ani nevšimneme. Pak se může stát, že ztratíme vyváženost. Důsledky nezdravého důrazu na nápadné činy jsou a)

obdiv ke křesťanským celebritám,

b) nezdravé srovnávání (tamten je dobrý, já jsem k ničemu),

c) rezignace na čistotu a ryzost v každodenních soukromých věcech.

V Písmu čteme: „Kéž jsou ti příjemná slova mých úst stejně jako přemítání mého srdce, Hospodine...“ (Ž 19,15) Proč se tam nemluví o tom, co děláme, o čínech? Protože činy nejsou to nejdůležitější. To, co děláme, je určováno tím, o čem přemýšlím, a tím, co říkám. O tom, jak se chovám, jak jednám, se předem rozhoduje v mém neviditelném (resp. jen pro Boha viditelném) vnitřním světě.

Tím neříkám, že to, co děláme, není důležité. Je dobré, když se násilník ovládne a křehkou mladou dívku, kterou v noci potká na opuštěném sídlišti, neznásilní. Ale pokud nezmění něco v sobě, znásilní tu příští nebo

popřítí. Myšlenky a slova totiž rozhodují, ty mu podrazí nohy a na cestě záhuby ho posunou dál.

Hodnota skutků není v jejich „velikosti“ ani nápadnosti. Ježíš pověděl: „Mnozí mi řeknou v onen den: ‚Pane, Pane, což jsme ve tvém jménu neprorokovali a ve tvém jménu nevyháněli demony a ve tvém jménu neucínili mnoho mocných činů?‘ A tehdy jim vyznáme: ‚Nikdy

Velké malé skutky

jsem vás neznal. Odejděte ode mne, pachatelé nepravosti.“ (Mt 7,22–23)

Někdo tuto pasáž zneužívá, aby snížil význam prorokování a vyhánění démonů, potažmo darů Ducha. Žádný seriózní kazatel z toho nic takového vyvodit nemůže. Naopak, aby vynikl kontrast, vybral Ježíš tři z těch opravdu nejlepších věcí v církvi. Můžeme z toho naopak vyčíst, že prorocství, vyhánění démonů a činění divů stály v Ježíšově žebříčku na vrcholu. Vyplývá z toho, že tak úžasné dary nejsou k dobrému těm, kteří je používají se špatnými postoji. Ty dary jsou skvělé, ale těm, kteří je používají s nesprávnými motivy, jsou zdrojem záhuby.

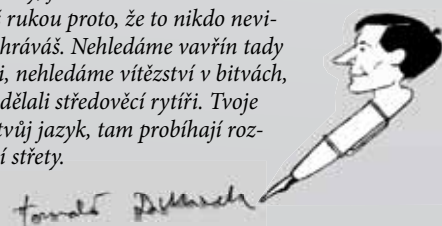
Měli skvělé skutky, my bychom je asi obdivovali, ale Ježíš nikoli. Měli silné skutky, ale co měli v srdci? O co jim šlo? Podlehli lživé představě, že na viditelných věcech záleží víc než na neviditelném. Byli pohlceni svými výkony, proto se na ně před Ježíšem taky pošetile odvolávali. Hájili se, místo aby se chytily za nos.

Otrokům Pavel píše: „Neslužte naoko jako ti, kdo se chtějí zalíbit lidem, ale jako Kristovi otroci, kteří z duše činí Boží vůli; služte ochotně, jako Pánu a ne jako lidem.

Víte, že každý, kdo vykoná něco dobrého, vezme za to odměnu od Pána, ať je to otrok nebo svobodný.“ (Ef 6,6–8) Z tohoto výroku je vidět, že se odměna neváže na to, jak něco vyzní nebo jak něco vypadá. Poslouchat naoko a poslouchat ochotně, to při pohledu zvenku vyjde nastejno, otrok to prostě musí udělat, jinak ho zbijí nebo zabijí. Ale Boží pohled rozlišuje to, co je vevnitř.

Problémem je už nečistý pohled, ne až cizoložstvo. Smilstvo je obsaženo v nečistém pohledu a proto, jestli se dotýčný nezmění, dospěje ke smilstvu samospádem. (Připomínám, že nečistý pohled není to, že se někomu líbí ženy, ale to, když je v pokradmu pozoruje, o sledování pornografie na internetu nemluvě.)

Chybná, nebezpečná, ba zhoubná je optika velikých věcí. Pokud se o své myšlenky a o svá slova nezajímáš stejně jako o své viditelné skutky, jsi ohrožen. Pokud nad nečím mávně rukou proto, že to nikdo neviděl, prohráváš. Nehledáme vavřín tady na zemi, nehledáme vítězství v bitvách, jako to dělali středověcí rytíři. Tvoje mysl a tvůj jazyk, tam probíhají rozhodující střety.

Já nevím!

Dennis Bavister

Docela jasně se na ten den pamatuji. Byl jsem mladým církevním vedoucím a mysl jsem, že bych měl být schopen odpovědět na všechny otázky, které mi lidé kladou. Musím si přece umět poradit se všemi jejich problémy! Jinak se ukáže, že moje znalosti jsou nedostatečné a ztratím u nich všechnu respekt... A tu mi Bůh řekl: „Dennis, přiznat, že nevíš všechno, je v pořádku!“

Jakou jistotu mi to dodalo! Jinak bych pokračoval, že najdu odpověď na nějakou těžkou otázku, a někdy jsem ji i našel. Jaká to ale byla úleva, že mohu říci: „Promiňte, já nevím!“

Mnoho let kazil pověst Ježíšovy církve dogmatický přístup. Máme tendenci být si naprosto jisti svými názory na sporné otázky a jelikož jsou pro nás důležité, hrozí nám, že upadneme do krajnosti. Štouráme se v Bibli, jen abychom našli nějaké veršičky, které podepřou naše tvrzení, a snažíme se svou argumentací vyloučit plno jiných, která říkají opak. (Mám v České republice

hodně křesťanských přátel. No – možná teď některé ztratím!)

Jeden příklad: Mohu přijít o spasení? Nevím. A pokud se o tom se mnou chcete na základě Bible dohadovat, klidně

můžete – já bych vám zas mohl pořád oponovat. Bible není jasná a já nemám odvahu být dogmatikem. Mohu však přijmout varování a varovat jiné, že by se to mohlo stát – a přitom se radovat v Pánu, který je docela určitě schopen mne spasit úplně a navždy.

Na základě takových problémů lze na věřící svolávat odsouzení – a postihuje to mnohé. Jak často musejí bezdětní manželé vyslechnout, že příčinou trvalé neplodnosti je jejich hřích. Jak mě ponizuje, když jsem nemocný a nějací zdravím až nechutně kypící křesťané mě kárají pro nedostatek víry. (Bývám občas v pokušení sehlát v sourozenecké lásce a dát takovému bratru či sestře jednu přes pusy. Ale neudělal jsem to – aspoň zatím.)

A taky bych se nerad šířil o takových extrémistech, kteří mě ze svých ráboby teologických výšin poučují, že Boží vůle je neodvratná. A já se přitom dočítám, že lidé v Jeruzalémě odmítali Ježíše, a on se nad tím městem rozplakal. Nedávno jsme vyslechli řečnění jednoho kazatele, který použil knihu Jób (a ovšem nepoužil řadu jiných), jen aby dokázal, že Bůh naplánoval naprosto každíčký detail existence každé molekuly

a že ani sebe, ani nic jiného nemůžeme změnit, ať se snažíme sebevíc. No, už ho příště nepozveme. A pokud se mi dosud nepodařilo vás namíchnout, tak ještě pár takových perel:

– Když pravidelně platíte desátky, budete mít vždycky ohromný dostatek všeho, co potřebujete.

– Nemluvíte-li v jazycích, jste křesťanem druhého řádu.

– Ženy by měly být během bohoslužeb pořád zticha.

– Když se modlíme nad chlebem a vínem, stává se z těch věcí něco neobyčejného.

– Stát Izrael má Bůh vždy ve zvláštní oblíbě, ať se tento stát rozhodne udělat cokoli.

– Každý sbor by měl mít aspoň jednoho vedoucího, který má na starosti všechno.

– Existuje sice Trojice, jenže Otec je důležitější než Syn, kdežto Duch – ten je svým významem až na třetím místě.

Každé uvedené tvrzení mohu na základě Bible náramně podepřít – nebo také (na základě téže Bible) náramně vyvrátit. A rovněž mohu svými postoji jiné věřící bolestně zranovat. Možná opravdu věřím všem těm textům, podle kterých budu žít v hojnosti a bude se mi vše dařit; avšak dostalo se mi výsady navštívit přátele na keňském venkově, kteří přes svou zbožnost žijí v obrovské bídě, a pak si přečíst jiné texty, které asi neříkají totéž, a – já nevím. (Mimo chodem – možná žijeme v rozhodujících dnech.

krátce

◆ **Staronové vedení KMS.** Výroční shromáždění Širšího výboru KMS 18. 4. bilancovalo uplynulé období činnosti. Na příští funkční období byli za členy

Užšího výboru zvoleni jeho dosavadní členové: Lubomír Ondráček, Jaroslav Šelongo, Petr Šimmer a Jakub Limr. Tajemnice KMS Hana Pospíšilová informovala o chystaných akcích i o širší perspektivě služby KMS. Účastníci se dovedli novinky o životě víry, o plánovaných knihách i o podzimní celostátní iniciativě kurzů Alfa Zveme Česko na večeri.

Po společném obědě se účastníci spolu s dalšími zájemci účastnili semináře „Jak máme reagovat na islám?“ vedeného odborníkem, který nechce zveřejňovat svou identitu.

◆ **Varování před sektou Sinčchondži.** V květnu vydala ČEA spolu s KMS prohlášení ke spojení bývalého šéfredaktora internetových novin Křesťan Dnes Rastislava Čížmára s náboženskou organizací Sinčchondži a jejím zakladatelem Man Hee Leem. Čížmár loni strávil delší čas studiem na škole Zion Mission Center, která patří korejské náboženské skupině Sinčchondži a prošel i závěrečnou ceremonii absolventů této školy, která údajně znamená připojení k této skupině. Na webu ČEA je uveřejněno svědectví

tví Rastislava Čížmára spojené s touto ceremonií, v němž Čížmár oslovuje vůdce skupiny jako „Obhájce“. Man Hee Lee se podle prohlášení ČEA a KMS pokládá za Přímluvce/Obhájce ze 14. a 16. kapitoly Janova evangelia. Prostřednictvím na webových stránkách ČEA zveřejněného prohlášení vyslovují vedoucí obou organizací varování vedoucím českých církví a sborů, aby byli obezřetní, kdyby se Rastislav Čížmár pokoušel oslovovat jejich členy a prezentovat jim učení sekty Sinčchondži.

◆ **Největší pražský sbor slavil výročí.** 25. výročí vzniku samostatného sboru KS Praha, který se stal základem církve Křesťanská společnost, připomněly slavnostní bohoslužby sboru 3. 5. v KD Ládví na Praze 8. Měly přes 400 účastníků.

ků. Zaznělo několik písní z doby počátků sboru v úpravě skupiny Citová záležitost. Kázal zakladatel sboru, emeritní senior KS Dan Drápal, který uvedl, že věci nelze dělat stále stejnou formou. Není možné zvěstovat evangelium jako apoštol Petr o letnicích, ani jako jsme to dělali v 80. letech s použitím schématu „most“. Dnes je podle Drápala efektivnější mluvit o základních lidských potřebách – být milován, znát smysl svého života a někam patřit.

Současný hlavní pastor Lubomír Ondráček komentoval vyobrazení různých míst, kde se „maninský“ sbor scházel. Na pódium pak vystoupila řada křesťanských vedoucích působících v různých církvích nebo organizacích, kteří jednotlivě zavzpomínali na dávňná léta, pověděli, v čem je sbor ovlivnil a sboru také požehnali. Antonín Zelina, vedoucí týmu překladatelů Bible, řekl, že se na Maninách naučil toleranci. Sboru, kde dlouho působil, kladl na srdce, aby Inul k Písmu: „Potřebujeme se rozhojnit a prohloubit v rozeznání toho, co je a co není svaté.“ Lenka Spěváčková, manželka kazatele CB v Sušici, pověděla, že jí pražský sbor dal „základy, nadšení pro Pána Boha, horlivost a opravdovost“. Bohoslužba pokračovala obcerstvením v předsálí, mj. se tu porcoval obří narozeninový dort.

◆ **Letní party v Kraslicích.** Láďa Křížek s akustickou kytarou odstartuje 25. 6. osmý ročník víkendového festivalu „Try & Play“ v Kraslicích, v lesním poros-

tu rozsáhlého areálu Městských sadů. Letošní ročník bude patřit hlavně dětem a milovníkům pokojné relaxace i pikniků v trávě. V odpoledních hodinách si zájemci mohou své umění vyzkoušet a následně předvést na ozvučeném pódiu (vlastní nástroje s sebou). Ve večerních hodinách si přijdou na své i milovníci tvrdé muziky. Ostatní čas vyplní dětské olympiády, jízdy ve vojenských vozech, aktivity Royal Rangers aj.

Více na <http://tryandplay.krestan.org>

◆ **Pašije 2016 v Olomouci.** Tým (nejen) olomouckých umělců ze sedmi olomouckých sborů chystá na příští Velikonoce hudebně-dramatické pásmo Pašije. Jde o autorské pásmo třinácti písní v doprovodu pop-rockové skupiny doplněné o sólové nástroje. Party sólistů (Ježíš, Marie matka, Jidáš, Pilát) se střídají s výstupy sboru (dav, který vítá i volá „ukřižuj“ apod.), uplatní se i výrazový tanec.

„Jsme lidé, pro které jsou Velikonoce něčím víc než tradicí“, uvedla autorka projektu Jarmila Beková (AC). „Věříme, že v dnešní době, kdy je kolem tolik nejistoty,

Třeba už Bůh evropské a severoamerické postoje zatížené bohatstvím nehodlá příliš dlouho podporovat. Jak asi bude naše teologie vypadat potom?)

Nebo jiný příklad. Možná věřím, že Bůh je všemocný a jeho vůle je absolutní. Jak ale potom může být pořád dobrý, a přitom dopustit, že jeden můj známý, křesťanský lékař, zemřel na rakovinu jen čtrnáct dní potom, co se mu dcera zabila při autonehodě? Jak je možné, že si jeho paní zachovala důvěru v Boha, který to – jak věřím – dovolil, protože je všemohoucí? Ovšem – mohu si o tom přecíst hodně u Pavla. Že by to byl případ předurčení, predestinace? Nemám pro to vysvětlení. Já... nevím.

To je jistě správná odpověď. Jak může takový mravenec, který se nikdy nedostane dál než na dva čtvereční metry lesa, pochopit složitosti mé existence? Jak může člověk pochopit Boha?

A tady, věřím, je řešení: „Nevím.“

Jenže – odpověď vlastně mám. Ten problém je možná obrovský. Snad se vzpírá veškeré logice nebo přijímané teologii. Třeba musím přiznat, že nemohu poskytnout uspokojivou odpověď. Já nevím. Je však jedna skutečnost, v níž mohu být naprosto dogmatický: Vím, že mne Bůh hluboce, vášnivě, absolutně miluje. Nerozumím tomu.

Mnoho odpovědí neznám, ale tuhle ano. Mám víru v Božího Syna, který mne miloval a dal sebe samého za mne. Možná trpím a netuším proč.

V jednom mohu být naprosto dogmatický: Vím, že Bůh mě hluboce, vášnivě miluje.

Lidé se mnou třeba jednají ošklivě (a někdy i já s nimi) a to vše jako by protiřečilo čemukoli, co je mi drahé na mém Bohu – avšak jedno je jisté: Miluje mne a rozumí mi.

V Bibli jsou jisté okruhy učení, které jsou velice jasné. Týkají se hlavně Boží lásky a spasení, moci obsažené v Ježíšově vzkříšení, utrpení, které podstoupil pro svou Nevěstu – Církev, a jeho druhého příchodu. Na to se chci soustředit, tyto věci jsou důležité. Nezávisle na hrstce veršů, které si jinde třeba zdánlivě protiřečí. A o nich budu kázat.

Jednou v nebi se nám ujasní i ty ostatní záležitosti, avšak někdy – protože mne miluje – mi Bůh pomáhá nahlédnout do nich i na zemi. Největší radost mi nedávno udělal jeden český církevní vedoucí (mnozí, kteří čtou tyto stránky, budou jeho jméno asi znát), který mi děkoval za to, že jsem jej před dvaceti lety přivedl ke Kristu. Na to shromáždění si vzpomínám,

ale nejsem si vědom, že byl v té skupině, která přišla dopředu, aby přijala Ježíše. Někdy vyprávíme druhým o Pánu a pracujeme pro něj, aniž bychom měli jistotu, že to přinese nějaké ovoce. Tato mimořádná událost velice posílila mou důvěru, že Bůh je při díle – v mém životě i službě, i když někdy bývám v pokušení říci, že nevím, zda to stojí za to. Pán říká, že po kázání Slova se dostaví výsledky, ale já je nevidím. Třeba to nevím; ale někdy Bůh dává nahlédnout – a to pomáhá!

Kdo zná cestu, na niž nás volá, abychom po ní vykročili, a kdo zná důvody? Ale i když nerozumím, můžu mu vsledku důvěřovat; vždyť zná celý obraz, když já vidím jen růžek. Miluje mě a jednou bude vše jasné. Možná v Slávě. Možná dokonce dříve. Takže si počkejme – já nevím!

Nuže – o kterých článcích učení se chcete pohádat?

překlad Ivana Kultová

Autor je kazatelem, ve Velké Británii založil několik sborů a úspěšnou základní a střední školu Hope House School v Barnsley. Více než 25 let také spolupracuje s různými evangelikálními společenstvími v ČR.

strachu a prázdnoty, je příběh o Boží lásce v Ježíši a naději stále aktuální. Olomouc je starobylé město, které žije kulturou. Chceme být Olomoučanům Olomoučany.“

Další informace: www.pasije2016.cz

◆ **Erich Theis v Brně.** Evangelizace se švýcarským evangelistou Erichem Theisem se v Bílém domě v Brně konaly 16. až 18. dubna. Pěťasedesátiletý evangelista, který kázal na čtyřech kontinentech, přijel na pozvání brněnských sborů AC a BJB. „S napětím jsme očekávali, jestli se zaplní sál. V dnešní době jen málokterý křesťan věří, že evangelizace tohoto typu mohou ještě fungovat,“ uvedla Lenka Malinová z AC. Sál byl však pokaždé téměř zaplněn a účastníci reagovali na výzvy. Akce byla zakončena společnou nedělí nebo bohoslužbou pořádajících sborů. Erich Theis kázal o Duchu svatém a jeho potřebě v každodenním životě. „Bůh jedná i v dnešní době, navzdory názorům, že to

či ono už nebude fungovat,“ sdělila nám svůj pohled Malinová.

◆ **Nový synodní senior ČCE.** Novou hlavu ČCE zvolil 15. 5. v Praze synod: Synodním seniorem se stal Daniel Ženatý,

farář pardubického sboru. Jako synodní kurátor byl spolu s ním na šestileté období zvolen Vladimír Zikmund, kurátor sboru Brno-Husovice. Dalšími členy synodní rady (úzkého vedení církve) jsou Pavel Pokorný, Ondřej Titěra, Jiří Schneider a Eva Zadražilová. Do služby budou uvedeni 21. listopadu.

◆ **Clintonová: „Musíte změnit věrouku“.** Kandidátka na prezidenta USA Hillary Clintonová je známá jako propagátorka interrupcí. Na summitu organizace Ženy ve světě k tomu koncem dubna uvedla: „Při tvorbě zákonů je potřeba vzít v úvahu finanční zdroje a politickou vůli. Hluboce zakořeněné kulturní vzorce, náboženské věrouky a vžité předsudky je nutno změnit.“ Ať už její výrok vezmeme jen v souvislosti umělých potratů, nebo v obecných souvislostech, je to před přibližujícími se prezidentskými volbami překvapivě radikální prohlášení.

Zaujal nás komentář nigerijského římskokatolického biskupa v Oyo Emmanuel Adetoyese Badeja, který se pozastavil nad tím, že by Clintonová chtěla zasahovat do hodnot, které lidé ctí, včetně Afričanů. „Mluvíme o hodnotě života, o svatosti života. Myslela tím, že je to potřeba změnit? ... Myslím, že na světě jsou tři skupiny lidí: ti, kteří věří v Boha, ti, kteří

Daniel Ženatý

v Boha nevěří, a ti, kteří si myslí, že jsou bůh.“ K té poslední skupině biskup Badejo řadí Clintonovou.

◆ **Zlikvidovat vagon zloby.** Začátkem května navštívil Turnov estonský pastor Margo Meri. Byl vojákem sovětské okupační armády a v Turnově působil dva roky v 80. letech. Jako křesťan se v kasárnách za Turnov modlil. Měl sen, v němž na nádraží viděl vlak, do kterého při odjezdu nastupovali vojáci a nakládala se vojenská technika. Všechny vagóny odjely, s výjimkou posledního, který byl naložený zlobou, hořkostí a bolestí duše kvůli utrpeným příkořím. „Protože mu záleželo na lidech, kteří trpěli podobně jako on, chtěl pomoci odeslat i ten poslední vagon,“ uvedl Jiří Čihulka z místního společenství My Father's House. I když pro něj samotného byl podle Čihulky nedobrovolný pobyt v Turnově velmi těžký, chtěl se občanům Turnova za pobyt vojsk zástupně omluvit. Setkal se individuálně s vedoucími místních církví a sborů i s představiteli města a vždy při tom požádal o odpuštění a modlil se za pokoj, smíření, uzdravení ran z minulosti i další rozvoj města. Meri promluvil také na konferenci Cesta ke smíření Čechů a Rusů v Jáchymově, kterou organizovala KMS.

◆ **UNIT 2015.** Plzeňská mezinominační konference pro mladé UNIT pořádá stejnojmenným sdružením se konala v modlitebně ECM v Plzni 8.–10. 5. Program tvořily workshopy, kázání, tanec a hudba skupin Kousek nebe a Jedním srd-

cem. Jiří Preis s mladými misionáři, kteří se chystají na letní výjezd na Filipíny (Akce nártoun), dali každému, kdo chtěl, ochutnat filipínský dort mango float. Pastor hradeckého KS Jakub Limr kromě kázání měl i seminář „Skládá ztráta času“.

Jiří Preis

Jakub Limr

rošová z CB Praha 13 mluvila o sebezpíjetí, pastor plzeňského SŽ Marek Kult si za téma semináře zvolil přípravy světa na příchod Pána. V sobotu byl večer chval skupiny Jedním srdcem. V neděli akci uzavřela eumenická bohoslužba, kde kázal David Říman z AC Havířov. Účastníků bylo celkově asi 100. První UNIT se konal před deseti lety.